

บทความวิจัย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

Factors Related to Multiple Risk Behaviors among Female Secondary School Students

Received: Mar 27, 2019

Revised: Apr 9, 2019

Accepted: Apr 17, 2019

พิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา ส.ด. (Pimrat Thammaraksa, Dr.PH.)¹อาภาพร เฝ้าวัฒนา ปร.ด. (Arpaporn Powwattana, Ph.D.)²สุภาพร วรรณสันทัด ปร.ด. (Supaporn Wannasuntad, Ph.D.)³กฤษณาพร ทิพย์กาญจนเรชา ปร.ด. (Kitsanaporn Tipkanjanaraykha, Ph.D.)⁴

บทคัดย่อ

พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ของวัยรุ่นเพิ่มสูงขึ้น ทั้งการสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ส่วนใหญ่วัยรุ่นทำพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่าหนึ่งพฤติกรรม การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 305 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการแบ่งชั้นภูมิ และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา สถิติไคสแควร์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุโลจิสติก

ผลการวิจัยมีดังนี้: 1) ครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างไม่มีการทำพฤติกรรมเสี่ยงเลยแม้เพียงชนิดเดียว คิดเป็นร้อยละ 50.2 และ ประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีการทำพฤติกรรมเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 49.8 เมื่อจำแนกจำนวนพฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำพฤติกรรมเสี่ยงจำนวน 1, 2, และ 3 พฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.7, 9.8, และ 1.3 ตามลำดับ โดยพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบมากที่สุดในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง 1 พฤติกรรม (83.1%) และ พฤติกรรมสูบบุหรี่ร่วมกับพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบมากที่สุดในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง 2 พฤติกรรม (70%); 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ได้แก่ การไม่ได้พักอาศัยกับพ่อหรือแม่ (OR = 2.56, 95% CI=1.25-5.29) บิดามารดาหย่าร้าง/แยกกันอยู่ (OR = 2.47, 95%CI = 1.20-5.09), สัมพันธภาพภายในครอบครัวไม่ดี/ต่างคนต่างอยู่ (OR = 2.76, 95%CI=1.34-5.70), การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงน้อย (OR=2.73, 95%CI = 1.092-6.818) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงน้อย (OR = 5.49, 95%CI = 1.63-18.43) และ มีความตั้งใจในการทำพฤติกรรมเสี่ยงสูง (OR = 23.19, 95%CI = 4.31-124.92); 3) ปัจจัยทำนายการมีพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงพบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงน้อย และความตั้งใจในการทำพฤติกรรมเสี่ยงสูง สามารถอธิบายโอกาสในการทำพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ($p < .05$)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมทั้งจากครอบครัวและโรงเรียนในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง โดยครอบครัวควรมุ่งเน้นในการสร้างความมุ่งมั่นในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง และโรงเรียนควรพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่างๆ ในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

คำสำคัญ: วัยรุ่นหญิง, พฤติกรรมเสี่ยง, พฤติกรรมเสี่ยง, นักเรียนมัธยมศึกษาหญิง, ปัจจัยทำนาย, ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

¹ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ Email: pimrat.t@bcn.ac.th² รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล Email: arpaporn.pow@mahidol.ac.th^{3,4} พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ Email: ³supaporn.w@bcn.ac.th, ⁴kitsanaporn.t@bcn.ac.th^{1,3,4} Boromarajonani College of Nursing, Bangkok, Bangkok, Thailand² Mahidol University, Bangkok, Thailand

Abstract

Currently, engagement in two or more risk behaviors including smoking, alcohol drinking, and sexual risk behaviors of Thai adolescents is increasing. This cross-sectional study aimed to examine the multiple risk behaviors among female secondary school students based on Theory of Planned Behaviors. The sample group was female secondary school students (grade 10-12). Three hundred five students were recruited into the study by stratified sampling. A self-administered questionnaires were used for data collection. Data were analyzed by descriptive statistics, Chi-square, and Logistic regression analysis.

The results of the study revealed that: 1) Half of the sample has no multiple risk behaviors (50.2%) while the rest has one or more risk behaviors (49.8%). For the group with risk behaviors, it found that the group with one, two, and three risk behaviors was 38.7, 9.8, and 1.3 percent. Alcohol drinking was the most common in the group of a single risk behavior (83.1%) while smoking together with alcohol drinking were the highest risk behaviors for the group of couple risk behaviors (70%); 2) Factors related to multiple risk behaviors of female secondary school students with statistical significance were not living with both parents (OR = 2.56, 95%CI = 1.25–5.29), parental separation (OR=2.47, 95% CI=1.20-5.09), poor family's relationship (OR = 2.76, 95% CI=1.34–5.70), low subjective norms (OR = 2.73, 95%CI = 1.09–6.82), low perceived behaviors control (OR = 5.49, 95%CI = 1.63–18.43), and high intention to do multiple risk behaviors (OR = 23.19, 95% CI = 4.31-124.92); and 3) Multiple logistic analysis indicated that low perceived behaviors control and high intention to do multiple risk behaviors could explain the variance of engaging in multiple risk behaviors ($p < .05$).

The results addressed importance of including family and community in to the comprehensive risk behavior prevention program. Family should focus mainly on building high intention to avoid risk behaviors and school should promote essential skills to prevent multiple risk behaviors among female secondary school students.

Keywords: female adolescents, risk behavior, multiple risk behaviors, secondary school students, factor predict, Theory of Planned Behaviors.

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันมีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ของวัยรุ่นหญิงเพิ่มสูงขึ้น ข้อมูลขององค์กรควบคุมและป้องกันโรคของประเทศสหรัฐอเมริการะบุว่า พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ประกอบด้วย 6 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์และการใช้สารเสพติด พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมมารับประทานอาหาร พฤติกรรมการไม่ออกกำลังกาย และพฤติกรรมที่นำไปสู่การบาดเจ็บและการใช้ความรุนแรง¹ จากการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในประเทศไทย โดยการสำรวจสถานการณ์การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นไทย พบว่า ในปี พ.ศ. 2558 วัยรุ่นหญิงอายุ 13-15 ปี มีอัตราการสูบบุหรี่ ร้อยละ 8.1² สอดคล้องกับการศึกษาของ Kengkanpanich พบว่า อัตราการเคยสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงแม่เพียง 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.1 โดยอายุที่เริ่มสูบ คือ 11 ปี ซึ่งอัตราการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพฯ และปริมณฑลสูงกว่าต่างจังหวัด³ นอกจากนี้มีรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2557 มีประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 32.3⁴ เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการดื่มจำแนกตามเพศในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า เพศหญิงมีอัตราการดื่มเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 11.2 หรือคิดเป็นอัตราการดื่มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ต่อปี⁵ ร่วมกับการศึกษาของ Autsanangkornchai และคณะ พบว่า ร้อยละ 12.0 ของนักเรียนหญิงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย⁶ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลให้วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมาได้

วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มขึ้น จากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วร้อยละ 15.5 ในปี พ.ศ. 2553 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20.2 ในปี พ.ศ. 2554⁷ และจากข้อมูลการสำรวจจำนวนการเกิดมีชีพ จำแนกตามกลุ่มอายุมารดาในประเทศไทยของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2558 มีอัตราการคลอดบุตรของมารดาวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี ต่อหญิงวัยเดียวกัน 1,000 คน ที่อัตรา 47.9⁸ สอดคล้องกับข้อมูลจากสำนักงานมัยการเจริญพันธุ์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2560 มีอัตราการ

คลอดมีชีพในหญิงอายุ 10-14 ปี จำนวน 2,559 คน จาก 1,942,522 คน คิดเป็นอัตรา 1.3 ต่อหญิงวัยเดียวกัน 1,000 คน⁹ ซึ่งปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าวพบได้มากขึ้นในเขตปริมณฑล โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรปราการ จากการสำรวจของศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า อัตราการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ปี พ.ศ. 2560 ร้อยละ 14.0¹⁰ นอกจากนี้ยังพบว่า ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 ถึง 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 พบการคลอดมีชีพ 14 คน ในกลุ่มหญิงอายุ 10-14 ปี จากจำนวนประชากรหญิง จำนวน 35,109 คน คิดเป็น 0.39 พันคน¹¹ จากสถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นในจังหวัดสมุทรปราการ มีการทำพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ มากขึ้น

การศึกษาวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นไทย ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า วัยรุ่นหญิงไทยมีประสบการณ์ในการทำพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ประกอบด้วย พฤติกรรมสูบบุหรี่¹²⁻¹⁴ พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์¹⁵ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ¹⁵⁻¹⁷ จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นไทยหนึ่งคนอาจทำพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ หลายพฤติกรรม หรือเรียกว่า “พหุพฤติกรรมเสี่ยง” (Multiple Risk Behaviors: MRB) หมายถึง วัยรุ่นมีการทำพฤติกรรมเสี่ยงตั้งแต่ 2 พฤติกรรมขึ้นไป หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พฤติกรรมเสี่ยงหนึ่งพฤติกรรมสามารถนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ตามมา¹⁸ สอดคล้องกับการศึกษาของ MacArthur, Smith, Melotti, Heron และ Macleod ที่พบว่า วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงหนึ่งอย่าง มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ได้อีก และอาจทำพฤติกรรมนั้นต่อเนื่องไปจนสู่วัยผู้ใหญ่¹⁹ โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นนั้น ส่งผลทั้งต่อตัววัยรุ่นเอง ครอบครัว และสังคม เช่น สุขภาพเสื่อมโทรม ถูกไล่ออกจากโรงเรียน และการตั้งครรภ์วัยรุ่น เป็นต้น²⁰

ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ของวัยรุ่นเกิดได้จากหลายปัจจัย โดยแต่ละพฤติกรรมมีทั้งปัจจัยที่เหมือนและแตกต่างกัน สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมสูบบุหรี่ เช่น ความรู้เกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่²¹ ทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่²¹⁻²² การรับรู้ความสามารถของตนเองในการหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่²²⁻²³ การสูบบุหรี่ของบุคคลใกล้ชิด²² การชักชวนของเพื่อน²¹ สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน²⁴ ทักษะคิดเกี่ยวกับการดื่ม²⁵⁻²⁸ การรับรู้

ความสามารถของตนเองในการปฏิเสธเครื่องดื่มแอลกอฮอล์²⁵ สัมพันธภาพในครอบครัว^{25,27} การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลใกล้ชิด^{25,28} การชักชวนของเพื่อน²⁵⁻²⁶ ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์¹⁵ การรับรู้ความสามารถตนเองในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ^{15,17,29} การควบคุมกำกับของบิดามารดา²⁹ สัมพันธภาพในครอบครัว^{15,30} และ การชักชวนของเพื่อน¹⁵ ซึ่งจากการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ทั้งสามพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว พบว่ามีปัจจัยที่ทับซ้อนกันหรือจัดเป็นสาเหตุร่วมที่พบเหมือนกันทุกพฤติกรรมเสี่ยง แบ่งเป็นปัจจัยหลัก 3 ระดับ ดังนี้ 1) ปัจจัยระดับบุคคล ได้แก่ ความรู้ในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทัศนคติต่อการทำพฤติกรรมเสี่ยง และการรับรู้ความสามารถตนเองในการปฏิเสธพฤติกรรมเสี่ยง 2) ปัจจัยระดับครอบครัว ได้แก่ การควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพภายในครอบครัว และ 3) ปัจจัยระดับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การชักชวนจากเพื่อน

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า อิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เหล่านี้สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ที่กล่าวว่า ความสำเร็จในการทำพฤติกรรมขึ้นอยู่กับ ทัศนคติต่อการทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรม โดยผ่านความตั้งใจในการทำพฤติกรรม และขึ้นอยู่กับความตั้งใจในการทำพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ซึ่งร่วมกันส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรม³¹ จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นที่ผ่านมา พบว่า มีการนำทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนมาประยุกต์ใช้ในการทำนายการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น แต่อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยที่ผ่านมา จุดเน้นของการศึกษาอยู่ที่การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เฉพาะในพฤติกรรมเสี่ยงเดียว ขาดการบูรณาการระหว่างพฤติกรรมเสี่ยง³² ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำพฤติกรรมเสี่ยง

ของวัยรุ่นหญิง รวมทั้งสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และทำนายพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

สมมติฐานการวิจัย

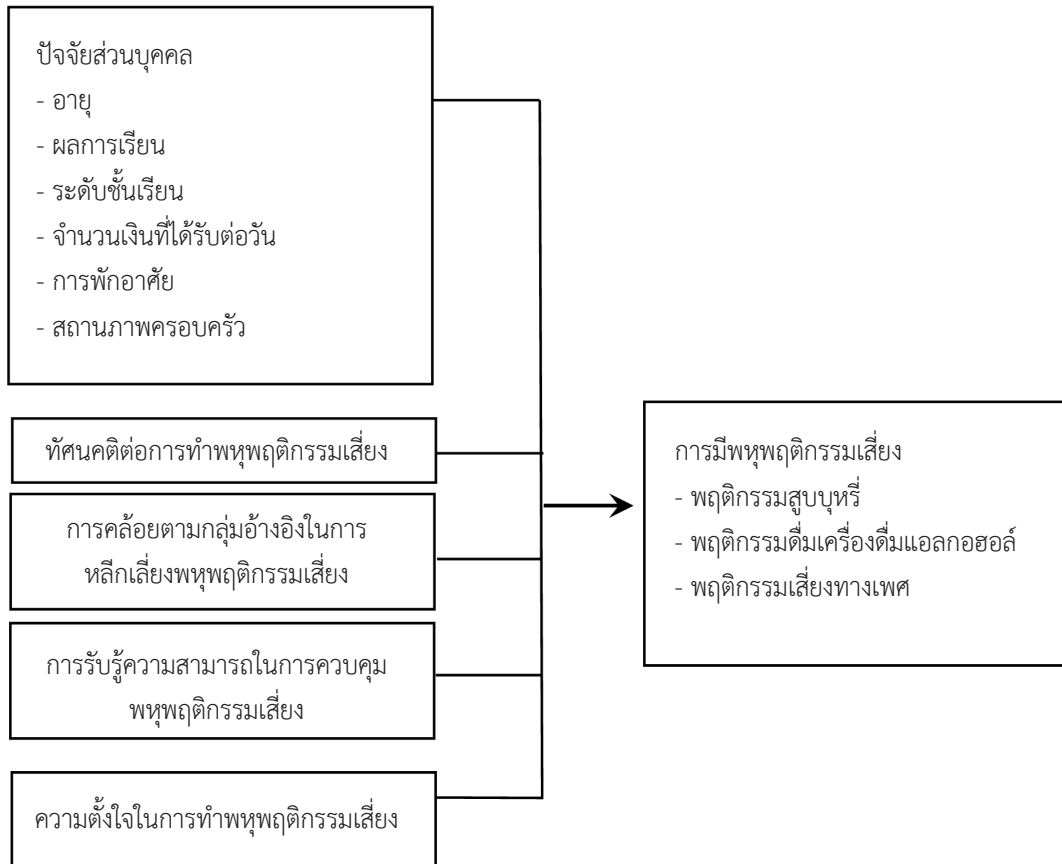
การศึกษาครั้งนี้มีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล (ระดับชั้น สถานภาพครอบครัว การพักอาศัย อายุ จำนวนเงินที่ได้รับต่อเดือน และ ผลการเรียน) และ ทัศนคติต่อการทำพฤติกรรมเสี่ยง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรมเสี่ยง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยง และ ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

2) ปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมเสี่ยง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรมเสี่ยง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยง และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง สามารถร่วมกันทำนายการมีพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และทำนายการมีพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมเสี่ยง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยง และความตั้งใจในการทำพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ดังแผนผังที่ 1

แผนผังที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจภาคตัดขวาง (Cross-sectional study) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และทำนายพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเองกับนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเภทโรงเรียนสหศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 (สพท.สป.2) จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4,625 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2561)³³ คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Daniel³⁴ ได้กลุ่มตัวอย่าง 305 คน

ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนในเขตสพท. เขต 2 จังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่มีอาณาเขตพื้นที่ติดกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะสามารถทำให้เห็นภาพรวมของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นหญิงได้อย่างครอบคลุม จากนั้นทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยใช้ขนาดสถานศึกษาเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง เลือกโรงเรียนจำนวน 3 แห่ง จากโรงเรียนแต่ละขนาด เมื่อได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 แห่งแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการคำนวณขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน โดยใช้สัดส่วนตามสูตร (Sample size for proportion allocation) จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างนักเรียนโดยการจับสลากสุ่มเป็นห้องเรียน ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 2 (สพท.สป.2) จังหวัดสมุทรปราการ 2) นักเรียนให้ความร่วมมือและยินดีเข้าร่วมการวิจัยโดยการลงนามในเอกสารยินยอมตน และ 3) ผู้ปกครองให้ความร่วมมือและยินดีให้นักเรียนเข้าร่วมการวิจัย โดยการลงนามในเอกสารยินยอมตน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามชนิดเลือกตอบด้วยตนเอง (self-administered questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์จาก Duangkaew, Powwattana, และ Auemaneekul³⁵ จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียน จำนวนเงินที่ได้รับต่อเดือน การพักอาศัย และสถานภาพครอบครัว เป็นต้น จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง มีทั้งหมด 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบวัดทัศนคติต่อการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยวัดความรู้สึกและการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีต่อการทำพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ใน 3 ประเด็น คือ พฤติกรรมสูบบุหรี่ พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งแบบสอบถามทัศนคติต่อการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง ประกอบด้วยข้อความทั้งด้านบวกและด้านลบ จำนวน 9 ข้อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.74

ตอนที่ 2 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยวัดการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีต่อความเห็น การเป็นแบบอย่าง และการออกคำสั่ง ที่มีผลต่อการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 4 ข้อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.88

ตอนที่ 3 แบบวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง เป็นแบบวัดการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงเกี่ยวกับความยากง่ายในการกระทำพฤติกรรมเสี่ยง การควบคุมติดตามของบิดามารดา ผู้ปกครอง รวมถึง

ปัจจัยที่เอื้อ และอุปสรรคที่มีต่อพฤติกรรมสูบบุหรี่ พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยมีลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 9 ข้อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.89

ตอนที่ 4 แบบวัดความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง เป็นการวัดแรงจูงใจ การวางแผน และการตัดสินใจของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีต่อการกระทำพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งพฤติกรรมสูบบุหรี่ พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นต้น โดยมีลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 3 ข้อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.96

ตอนที่ 5 แบบวัดพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง เป็นการวัดการปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ได้แก่ พฤติกรรมสูบบุหรี่ พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งประยุกต์จาก The Youth Risk Behavior Survey, CDC³⁶ จำนวน 23 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการศึกษาภายหลังจากรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ (IRB No. BCNB 2562-05) โดยผู้วิจัยทำหนังสือจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นพื้นที่เก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยเข้าพบและแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดโครงการวิจัย รวมทั้งขอความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างว่าจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ และไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลมาที่ตัวนักเรียนได้ เพื่อให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงตอบข้อมูลตามความเป็นจริง เมื่อนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย และผู้ปกครองอนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะให้ลงนามในหนังสือยินยอมตนให้ทำวิจัย เมื่อได้รับความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยจากผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้

แบบสอบถาม และผู้วิจัยเป็นผู้เก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เพื่อรักษาความลับของนักเรียน

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่เข้าร่วมการศึกษาวินิจฉัยนี้ จะต้องตอบแบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยมีการอธิบายการพิทักษ์สิทธิแก่นักเรียนมัธยมศึกษาหญิง และในแบบสอบถามจะมีคำชี้แจงรายละเอียดอย่างชัดเจน ซึ่งข้อความบางข้อเป็นเรื่องส่วนตัว ถ้านักเรียนมัธยมศึกษาหญิงมีความรู้สึกอึดอัดใจ ไม่สบายใจ วิตกกังวล นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงสามารถเลือกที่จะไม่ตอบคำถามในข้อนั้นๆ ได้ หรือ ยุติการตอบแบบสอบถามได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนนำมาวิเคราะห์สถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square tests) และวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพหุพหุเหตุการณ์เสี่ยง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุโลจิสติก (Multiple Logistic Regression analysis) โดยนำตัวแปรเข้าสู่การวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise regression)

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและพหุพหุเหตุการณ์เสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง (n = 305)

ปัจจัยส่วนบุคคล	พหุพหุเหตุการณ์เสี่ยง		Crude OR	95%CI	χ^2	p-value
	มี	ไม่มี				
อายุ (ปี)						
14-16	17 (15.0)	96 (85.0)	0.549	0.268-1.123	2.670	.102
17-19	17 (8.9)	175 (91.1)				
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA.)						
2.50-3.50	33 (11.3)	258 (88.7)	0.601	0.076-4.747	0.238	.626
< 2.50	1 (7.1)	13 (92.9)				
จำนวนเงินที่ได้รับต่อวัน (บาท)						
101-200	14 (12.3)	100 (87.7)	0.125	0.579-2.474	0.236	.627
< 100	20 (10.5)	171 (89.5)				
การพักอาศัย						
พักอาศัยกับพ่อแม่ พี่/น้อง	17 (8.0)	195 (92.0)	2.566	1.246-5.285	6.871	.009
พักอาศัยกับพ่อหรือแม่	17 (18.3)	76 (81.7)				
สถานภาพสมรสของบิดามารดา/ผู้ปกครอง						
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	17 (8.1)	193 (91.9)	2.474	1.202-5.093	6.342	.012
บิดามารดาแยกกันอยู่ / หรือ หย่าร้างกัน	17 (17.9)	78 (82.1)				
สัมพันธ์สภาพภายในครอบครัว						
ต่างคนต่างอยู่	17 (19.1)	72 (80.9)	2.764	1.340-5.703	8.026	.005
รักใคร่และช่วยเหลือกันดี	17 (7.9)	199 (92.1)				

ผลการวิจัย

แบบสอบถามที่ได้รับคืนมีจำนวน 305 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไป

นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.9 โดยมีอายุต่ำสุดเท่ากับ 14 ปี และอายุสูงสุดเท่ากับ 19 ปี ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.50-3.50 คิดเป็นร้อยละ 67.9 สำหรับจำนวนเงินที่ได้รับต่อวันพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 62.6 เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยกับพ่อแม่ พี่/น้อง คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือพักอาศัยกับพ่อหรือแม่ คิดเป็นร้อยละ 24.6 และมีส่วนน้อยที่พักอาศัยกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ซึ่งบิดามารดาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแบบอยู่ด้วยกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.9 ส่วนสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่รักใคร่และช่วยเหลือกันดี คิดเป็นร้อยละ 61.3

ส่วนที่ 2 พหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

ครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างไม่มีการทำพฤติกรรมเสี่ยงเลยแม้เพียงชนิดเดียว คิดเป็นร้อยละ 50.2 และประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีการทำพฤติกรรมเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 49.8 เมื่อจำแนกจำนวนพฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำพฤติกรรมเสี่ยงจำนวน 1, 2, และ 3 พฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.7, 9.8, และ 1.3 ตามลำดับ โดยพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบมากที่สุดในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง 1 พฤติกรรม (ร้อยละ 83.1) และพฤติกรรมสูบบุหรี่ร่วมกับพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบมากที่สุดในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง 2 พฤติกรรม (ร้อยละ 70.0)

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพหุพฤติกรรมเสี่ยง ประกอบด้วย 6 ปัจจัย คือ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนเงินที่ได้รับต่อวัน การพักอาศัย สถานภาพสมรส

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง (n = 305)

ปัจจัยส่วนบุคคล	พหุพฤติกรรมเสี่ยง		Crude OR	95%CI	χ^2	p-value
	มี	ไม่มี				
ทัศนคติต่อการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง						
ทัศนคติเชิงลบ	20 (9.3)	196 (90.7)	1.829	0.879-3.807	2.665	.103
ทัศนคติเชิงบวก	14 (15.7)	75 (84.3)				
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยง						
ระดับต่ำ	28 (14.1)	171 (85.9)	2.729	1.092-6.818	4.939	.026
ระดับสูง	6 (5.7)	100 (94.3)				
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง						
ระดับสูง	3 (3.1)	94 (96.9)	5.488	1.634-18.425	9.317	.002
ระดับต่ำ	31 (14.9)	177 (85.1)				
ความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง						
ความตั้งใจต่ำ	29 (9.7)	269 (90.3)	23.190	4.305-124.921	26.284	<.001
ความตั้งใจสูง	5 (71.4)	2 (28.6)				

ของบิดามารดา/ผู้ปกครอง และสัมพันธ์สภาพภายในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยนักเรียนหญิงที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 2.56 เท่าของนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (OR = 2.56, 95%CI = 1.246-5.285) สถานภาพสมรสของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยนักเรียนหญิงที่บิดามารดาแยกกันอยู่/หรือหย่าร้างกันมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 2.47 เท่าของนักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน (OR = 2.47, 95%CI = 1.202-5.093) และสัมพันธ์สภาพภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยนักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีสัมพันธ์ภาพแบบต่างคนต่างอยู่มีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 2.76 เท่าของนักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่รักใคร่ช่วยเหลือกันดี (OR = 2.76, 95%CI = 1.340-5.703) ในขณะที่อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเงินที่ได้รับไม่มีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง ($p > .05$) โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง และความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงกับการมีพหุพฤติกรรมเสี่ยง

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยนักเรียนหญิงที่มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำจะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 2.72 เท่า ของนักเรียนที่มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง (OR = 2.729, 95%CI = 1.092-6.818) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยนักเรียนที่มีการรับรู้ความ

สามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ จะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 5.48 เท่าของนักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง (OR = 5.488, 95%CI = 1.634-18.425) ความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยนักเรียนที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูงจะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 23.19 เท่าของนักเรียนที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ (OR = 23.19, 95%CI = 4.305-124.921) ในขณะที่ทัศนคติต่อการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยง ($p > .05$) โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ส่วนที่ 5 ปัจจัยทำนายพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง

จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Multiple Logistic Regression ด้วยวิธีการถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise) พบตัวแปรร่วมทำนายโอกาสการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการทั้งหมด 2 ตัวแปร คือ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง และความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง เป็น 6.98 เท่า (Adj.OR = 6.98, 95%CI = 1.42-34.18) และนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับสูงมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ เป็น 45.24 เท่า (Adj.OR = 45.24, 95%CI = 5.46-374.79) โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยทำนายพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง (n = 305)

ปัจจัยทำนาย	Beta	p-value	Adj.OR	95% CI	
				Lower	Upper
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำ	1.94	.017	6.98	1.42	34.18
ความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง	3.81	<.001	45.24	5.46	374.79
Constant	-4.39				

การอภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ได้แก่ การพักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา/ผู้ปกครอง สัมพันธภาพภายในครอบครัว การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง และความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษานี้ตามรายตัวแปรได้ดังนี้

การพักอาศัย นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา เนื่องจากการพักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดาจะทำให้วัยรุ่นได้รับความรัก ความอบอุ่น และความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด รวมทั้งบิดามารดาใช้เวลาในการอบรมสั่งสอนวัยรุ่นให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม³⁷ สอดคล้องกับการศึกษาของ Powwattana ที่พบว่า บุตรสาวที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะไม่รู้สึกรักได้รับความรักความเอาใจใส่จากครอบครัว ขาดภูมิคุ้มกันจากครอบครัว จึงมีการทำพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น³⁸ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Puntang ที่พบว่า นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่พักอาศัยอยู่กับบิดามีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ³⁹ แต่มีความแตกต่างจากผลการศึกษาของ Bureethong ที่พบว่า การพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นหญิงอาชีวศึกษา⁴⁰

สัมพันธภาพภายในครอบครัว และ สถานภาพสมรสของบิดามารดา/ผู้ปกครอง นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีสัมพันธภาพแบบต่างคนต่างอยู่ และนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่บิดามารดาแยกกันอยู่/หรือหย่าร้างกันมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน อธิบายได้ว่า ปัจจุบันครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลงจากครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น โดยข้อมูลจากการสำรวจเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2551 พบว่าเด็กไทยในปัจจุบันไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ หรือพ่อแม่แยกทางกันสูงถึงร้อยละ 38.14⁴ ทำให้ความรักความผูกพันระหว่างพ่อแม่ลูกมีความห่างเหินกันมากขึ้น ความใกล้ชิดกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวเริ่มน้อยลง การเอาใจใส่ดูแลพฤติกรรมของลูกน้อยลง รวมทั้งไม่ได้คำนึงว่าพฤติกรรมของลูกเหมาะสมหรือไม่

ไม่เหมาะสมอย่างไร⁴¹ สอดคล้องกับผลการศึกษาของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (Ministry of Social Development and Human Security) พบว่าสภาพภายในครอบครัวเป็นสาเหตุที่สำคัญในการกำหนดพฤติกรรมและการกระทำความผิดของวัยรุ่นที่ถูกดำเนินคดีทั่วประเทศ⁵ สอดคล้องกับการศึกษาของ Lubenko และ Sebra พบว่า การที่วัยรุ่นรับรู้ความสัมพันธ์ในครอบครัวของตนเองอย่างไรย่อมมีผลต่อปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นมากเท่านั้น หากครอบครัวใดมีความขัดแย้งเกิดขึ้น วัยรุ่นจะรับรู้ความขัดแย้งนั้นได้เร็วเป็นอย่างมาก คุณภาพความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ถ้าพ่อแม่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากขึ้นในครอบครัว ก็มีส่วนทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้⁴²

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่ยกมาว่า การรับรู้ของบุคคลว่า ผู้ที่มีความสำคัญต่อเขา คิดว่าเขาควรทำหรือไม่ควรทำพฤติกรรม จะส่งผลต่อการทำพฤติกรรมของบุคคลนั้น³¹ โดยนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ จะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนที่มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง เมื่อพิจารณาผลการศึกษาจะพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงร้อยละ 32.5 ไม่เห็นด้วยกับเพื่อนสนิทที่คิดว่าตนไม่ควรมีพหุพฤติกรรมเสี่ยง และนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ร้อยละ 23.9 ไม่เห็นด้วยกับเพื่อนสนิทที่ไม่ต้องการให้ตนมีพหุพฤติกรรมเสี่ยง อธิบายได้ว่า ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงหรือบุคคลที่มีความสำคัญกับนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ส่งผลโดยตรงต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรม ดังนั้น หากกลุ่มอ้างอิงมีความเห็นว่าควรหลีกเลี่ยงการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง และนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงมีความเชื่อในความเห็นของกลุ่มอ้างอิงสูง นักเรียนจะมีโอกาสในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ สอดคล้องกับการศึกษาของ Duangkaew, Powwattana และ Auemaneekul พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการหลีกเลี่ยงพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำมีความสัมพันธ์กับพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร³⁵

การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเป็นการรับรู้ของบุคคลในการประเมินความยากง่ายที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ และความเชื่อว่าสามารถควบคุมการทำพฤติกรรมได้มากน้อยเพียงใดโดยสะท้อนจากประสบการณ์ในอดีต การคาดคะเนปัจจัยเอื้ออำนวย และสิ่งขัดขวางหรืออุปสรรค³¹ โดยนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำจะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง อธิบายได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่ไม่มีความมั่นใจในความสามารถของตนเองต่อการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง นักเรียนจะมีการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากผลการศึกษาที่พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ร้อยละ 23.6 ไม่นับใจว่าจะสามารถจัดการกับความเครียดได้โดยไม่ต้องทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง และนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง ร้อยละ 22.3 ไม่นับใจว่าจะไม่ทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเมื่อมีโอกาส สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Duangkaew, Powwattana และ Auemaneekul ที่พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำจะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 2.37 เท่าของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง³⁵ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mahasuan, Homsin และ Srisuriyawet พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงที่มีความมั่นใจตนเองในการหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ต่ำมีโอกาสเสี่ยงต่อการทดลองสูบบุหรี่เป็น 6 เท่าของนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงที่มีความมั่นใจตนเองในการหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่สูง (OR = 5.71, 95%CI = 1.94-16.77)⁴³ นอกจากนี้การศึกษาของ Su, Li, Griffith, Gao, Lau และ Mo พบว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองอยู่ในระดับต่ำ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในช่วง 6 เดือน และ 5 ปีข้างหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)⁴⁴

ความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับการมีพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง โดยนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูงจะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่า

นักเรียนที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล คือ ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดๆ นั้นจะต้องมีความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ³¹ อธิบายได้ว่าวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากลองและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ทำให้เมื่อตัดสินใจทำพฤติกรรมเสี่ยงใดแล้ว วัยรุ่นจึงมีความตั้งใจทำพฤติกรรมเสี่ยงนั้นๆ ให้สำเร็จ สอดคล้องกับการศึกษาของ Duangkaew, Powwattana และ Auemaneekul ที่พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูงจะมีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 2.78 เท่าของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ³⁵

ปัจจัยทำนายการมีพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง พบตัวแปรร่วมทำนายโอกาสในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง มีจำนวนทั้งหมด 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพหุพฤติกรรมเสี่ยง และ ความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายได้มากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความตั้งใจเชิงพฤติกรรม โดยความตั้งใจในทฤษฎีนี้เป็นความตั้งใจของบุคคลที่พยายามจะทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้น ความตั้งใจจึงเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลได้ทุ่มเทความพยายามมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมก็มีมากเท่านั้น³¹ ซึ่งอธิบายได้ว่า หากนักเรียนมัธยมศึกษาหญิงมีความตั้งใจที่จะทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงสูง นักเรียนหญิงก็จะพยายามแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่สอดคล้องกับความตั้งใจที่มีอยู่ สะท้อนได้จากผลการศึกษาที่พบว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ นักเรียนมัธยมศึกษาหญิงที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับสูง มีโอกาสทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความตั้งใจในการทำพหุพฤติกรรมเสี่ยงต่ำเป็น 45.24 เท่า (Adj.OR = 45.24, 95%CI = 5.46-374.79) สอดคล้องกับการศึกษาของ Phuphaibul, Nuntawan, และ Loveland-Cherry

ที่พบว่า ความตั้งใจที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 30 วันข้างหน้าร่วมกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 9.2 และปัจจัยการรับรู้การควบคุมตนเองเป็นปัจจัยที่สำคัญและสามารถทำนายทั้งความตั้งใจและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์เชิงบวกได้มากที่สุด⁴⁵

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการควบคุม กำกับ และติดตามพฤติกรรมของวัยรุ่น เนื่องจากครอบครัวนับเป็นหน่วยที่มีความสำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันส่วนบุคคลให้กับนักเรียนในการเผชิญกับความกดดันที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัว โดยการให้ความรัก ความอบอุ่น และความเอาใจใส่ รวมทั้งการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการป้องกันการทำพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ

2. โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมป้องกันการทำพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การพัฒนาทักษะการปฏิเสธ และสร้างความเชื่อมั่นในตนเองต่อการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง โดยกิจกรรมควรมีการจัดอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. การศึกษาวิจัยในอนาคตควรพัฒนาโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง พร้อมทั้งศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษารายละเอียดของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาหญิง โดยเฉพาะในประเด็นที่มีความละเอียดอ่อนเชิงวัฒนธรรม โดยการสนทนากลุ่มกับนักเรียนหญิง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อไป

References

1. Centers for Disease Control and Prevention. Adolescent and School Health. 2016 [cited 2016 Jan 10] Available from <http://www.cdc.gov/healthyyouth/data/yrbs/index.html>
2. Tobacco Control Research and Knowledge Management Center. Situation of consumer consumption control of tobacco country of Thailand in the year 2016. Bangkok: Chareondeemankong Printing; 2016. (in Thai).
3. Kengkanpanich T. Factors Influencing smoking behavior of female adolescents. Journal of Health Education 2008;31(108):26-40. (in Thai).
4. National Statistical Office Thailand. Analysis of children and youth. Bangkok: Bangkokblock Printing; 2015. (in Thai).
5. Thammarangsi T. Situational of alcohol drinking and effects in Thailand 2013. Center for Alcohol Studies; 2013. (in Thai).
6. Autsanangkornchai, S. Report on the results of the research project to surveillance about consumption of alcoholic beverages behavioral and health risk behavior of students in the junior secondary level in Thailand, Bangkok: Pimdee printing; 2008. (in Thai).
7. Bureau of Reproductive Health, Ministry of Public Health. Reproductive health situation of adolescents and youth in the year 2015. 2016 [cited 2016 Dec 1] Available from http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/CRH2558_New update.pdf. (in Thai).

8. Ministry of Social Development and Human Security. Statistics of teen childbirth Thailand in the year 2015. Bangkok: Information and Communication Technology Center; 2016. (in Thai).
9. Bureau of Reproductive Health, Ministry of Public Health. Childbirth rate of female adolescents aged 10-14 in the year 2017.2016 [cited 2016 Sep 10] Available from http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/. (in Thai).
10. Tobacco Control Research and Knowledge Management Center. Situation of consumer consumption control of tobacco country of Thailand in the year 2018. Bangkok: Chareondeemankong Printing; 2018. (in Thai).
11. Keatsupa K. Subcommittee meeting for prevent and solve the teenage pregnancy in Samutprakan province.2017 [cited 2018 Dec 16] Available from http://thainews.prd.go.th/website_th. (in Thai).
12. Prateepkaew W. et al. Smoking behavior of youth in Nonthaburi Province. Office of Public Health, Nonthaburi Province, Ministry of Public Health; 2000. (in Thai).
13. Satethapong J. et al. The risk behavior of adolescent in Nakhonsithammarat province. Journal of nursing and education 2010;3(3):51-63. (in Thai).
14. Chaikoolvatana C, Sutti P, Jaimalai W. Smoking behavior and risk factors associated with smoking of early adolescents in Phayao Province, Thailand. Nursing journal of the Ministry of Public Health 2017;27(3):57-67. (in Thai).
15. Tipwareerom W, Powwattana A, Lapvongwatana P. The effectiveness of sexual risk behavior prevention program for male adolescent in Phitsanulok province. Journal of Public Health Nursing 2013;27(1):31-45. (in Thai).
16. Jankaeo N. Factors influencing to pregnancy of female adolescents in pregnancy clinic. Phon phisai Hospital, Nongkhai province. Mahasarakham Hospital Journal 2015;12(2):25-33. (in Thai).
17. Prachanno W, Srisuriyawet R, Homsin P. Factors influencing sexual behaviors among primary school students based on the information– motivation–behavioral skills model. Journal of Nursing Science Chulalongkorn University 2017;29(2):39-51. (in Thai).
18. Hair EC, Park MJ, Ling TJ, Moore KA. Risky behaviors in late adolescence: Co-occurrence, predictors, and consequences. Journal of Adolescent Health 2009;45(3):253-61.
19. MacArthur GJ, Smith MC, Melotti R, Heron J, Macleod J. Patterns of alcohol use and multiple risk behaviour by gender during early and late adolescence: the ALSPAC cohort. Journal of Public Health 2012;34:20–30.
20. Department of Mental Health, Ministry of Public Health. Drug addiction's not trend. Nonthaburi. The Printing Office Agency to Assist Veterans in Royal Shu patham; 2007. (in Thai).
21. Surbsamran P, Chaiyakulwattana A, Manwong M, Jantatorn W. Relationship between knowledge, attitudes toward cigarette smoking dangers and cigarette smoking among high school students: A case study of Kho-Wang, Yasothorn. Journal of Science & Technology, Ubon Ratchathani University 2017;19(3):12-20. (in Thai).

22. Wiangkamon S, Homsin P, Srisuriyawet R. Life assets and factors related to early smoking stage among male upper primary school students, Kalasin Province. *Journal of Public Health Nursing* 2017;31(2):91-108. (in Thai).
23. Jankaew J, Homsin P, Srisuriyawet R. Factors related to smoking initiation among male students in lower secondary schools, Pathum Tani. *Journal of Nursing Science Chulalongkorn University* 2015;27(2):99-109. (in Thai).
24. Tonpornkrang R, Homsin P, Srisuriyawate R. Factors related to binge drinking among male vocational students in Surin Province. *Journal of Public Health Nursing* 2015;29(1):29-42. (in Thai).
25. Hemachart A, Yordnil S. Factors related to alcohol drinking among female high school students in Amphur Khowkitchakoot Chanthaburi Province. *Journal of Education and Social Development* 2013;8(1):115-28. (in Thai).
26. Saelim S, Moopayak K, Suwonnaroop N. Factors related to alcohol drinking behavior of adolescents. *Songklanagarind Journal of Nursing* 2017;37(3):25-36. (in Thai).
27. Niyakit S. Factors related to alcohol consumption behavior of the population in Tambon Rai-noi Amphoe mueang, Ubon Ratchathani province. *Journal of ODPC 10th Ubon Ratchathani* 2017;14(2): 16-32. (in Thai).
28. Hashim S, Lerdswansri R, Srihera R. Factor affecting to senior high school alcohol drinking in Pathum Thani Province. *Thai Journal of Science and Technology* 2017;6(1):1-10. (in Thai).
29. Budjaroen W, et al. Factors that associated with risky sexual behavior of Thai students in junior secondary classes. *Journal of Public health science* 2012;42(1):30-40. (in Thai).
30. Pupunhong W, Wuttisin K, Traitip T. Factors Related to Sexual Behavior of Teenagers in Amphoe Meuang Kalasin Province. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University* 2016;3(2): 54-72. (in Thai).
31. Ajzen I. The theory of planned behavior. *Organ Behav Hum Dec.* 1991;50:179-211.
32. Jachson AC, Henderson M, Frank WJ, Haw JS. An overview of prevention of multiple risk behavior in adolescence and young adulthood. *Journal of Public Health* 2012;34(S1):31-40.
33. Office of the Basic Education Commission. Education management information system. 2018 [2018 Dec 10] Available from <http://data.bopp-obec.info/emis/schooldata>. (in Thai).
34. Daniel WW. *Biostatistics: A foundation for analysis in the health sciences* (8th ed.). USA: John Wiley & Sons; 2005.
35. Duangkaew K, Powwattana A, Auemaneekul N. Factors related to multiple risk behaviors among vocational students in Bangkok. *Journal of Public Health Nursing* 2017;31(special edition): 75-96. (in Thai).
36. Centers for Disease Control and Prevention. 2015 Standard middle school youth risk behavior survey. [cited 2016 Jan 14] Available from <http://ftp.cdc.gov/pub/data/yrbs/2015/2015>.
37. Kaewkaewpan W. Family relationships with problem of delinquency in adolescence. *Veridian E-Journal, Silpakorn University* 2017;10(1):361-71. (in Thai).

38. Powwattana A. The differences of parenting styles on sexual communication between mothers and adolescent daughters, power in sexual relationship, cognitive strategies related to relationship, sexual self-efficacy, and sexual behavior among female adolescents living in Slums, Bangkok Metropolis. *Thai Journal of Nursing Council* 2012;23(4):56–71. (in Thai).
39. Puntang P. Factors influencing intention to prevent sexual risk behaviors of female secondary school students under the Department of General Education, the Secondary Educational Service Area Office 2 in Chonburi Province. *Proceedings of Research Conference; 2014 May 14-16; Chonburi, Thailand. Bangkok: triple Education; 2014:154-68.* (in Thai).
40. Bureethong N. Factors related to Alcohol drinking behavior among female adolescents in vocational schools, Bangkok metropolis [M.S. thesis]. Bangkok: Mahidol University; 2011. (in Thai).
41. Department of Women's Affairs and Family Development, Ministry of Social Development and Human Security. 2016 [cited 2016 Oct 26] Available from www.m-society.go.th. (in Thai).
42. Lubenko J, Sebra S. Longitudinal associations between adolescent behavior problems and perceived family relationships. *Procedia Social and Behavioral Sciences* 5; 2010.
43. Mahasuan S, Homsin P, Srisuriyawet R. Factors related to smoking initiation among female vocational students in Chachoengsao Province. *Journal of Public Health Nursing* 2018;32(1):15-30. (in Thai).
44. Su X, Li L, Griffith SM, Gao Y, Lau JT, Mo PK. Smoking behaviors and intentions among adolescents in rural China: the application of the Theory of planned Behavior and the role of social influence. *Addictive Behaviors* 2015;48(1):44-51.
45. Phuphaibul R, Nuntawan C, Loveland-Cherry CJ. Predicting alcohol drinking intention and behavior of Thai adolescents. *Pacific Rim Int J Nurs Res* 2011;15(1):28-38. (in Thai).